ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ
ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ

Διαπιστώσεις

Όπως είδαμε στην αρχή, το οικονομικό σύστημα έχει φύγει έξω από τα όρια του εθνικού Κράτους, έχει καταστεί παγκόσμιο και υποβαθμίζει το πολιτικό σύστημα, που στη χώρα μας είναι συγκεντρωτικό - πρωθυπουργοκεντρικό και άρα πιο ευάλωτο. Στόχος των προτάσεων μας είναι η προάσπιση των συμφερόντων των πολιτών, η ελεύθερη έκφραση και η υλοποίηση της λαϊκής βούλησης.

Προτάσεις

- Εκλογή ΠτΔ απευθείας από τον λαό και επιστροφή αρμοδιοτήτων.
- Ασυμβίβαστο της ιδιότητας του υπουργού και βουλευτή.
- Όριο τριών συνεχόμενων θητειών για βουλευτές. Προϋπόθεση εκλογιμότητας, η πενταετής τουλάχιστον επαγγελματική ενασχόληση με αντίστοιχη κοινωνική ασφάλιση.
- Έλληνες το γένος είναι εκείνοι που και οι δύο γονείς τους είναι Έλληνες. Έλληνες πολίτες μετά από νόμιμη είσοδο και 10ετή παραμονή.
- Υιοθέτηση στοιχείων άμεσης δημοκρατίας. Δημοψηφίσματα με συλλογή 100.000 υπογραφών και προτάσεις νόμων με 30.000 υπογραφές.
- Διοικητική αποκέντρωση και τοπικά δημοψηφίσματα με πρόταση από το 10% των πολιτών.
- Εισαγωγή θεσμού ανάκλησης βουλευτή από τους πολίτες.
- Κατάργηση χρονικών ορίων στην Αναθεώρηση Συντάγματος.
- Κατάργηση άρθρου 86 του Συντάγματος περί Ευθύνης Υπουργών.
- Διαχωρισμός κομμάτων από συνδικαλισμό και τοπική αυτοδιοίκηση.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ» ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ

Το πολιτικό σύστημα της μεταπολίτευσης, το οποίο ισχύει από το 1974 μέχρι σήμερα, ονομάζεται «Τρίτη Ελληνική Δημοκρατία». Αυτό το πολιτικό σύστημα προπαγανδίζεται από τους ίδιους τους παράγοντες του συστήματος ως η καλύτερη δημοκρατία που γνώρισε η Ελλάδα. Όμως, όπως όλοι γνωρίζουμε, αυτό το πολιτικό σύστημα οδήγησε τη χώρα και τον λαό στη χρεοκοπία, ή έστω, αν μη τι άλλο, δε στάθηκε ικανό να την αποτρέψει. Και σαν να μην έφτανε αυτό, έχουμε ήδη εισέλθει σε έναν ολισθηρό δρόμο εθνικών παραχωρήσεων.

Πέρα όμως από την οδυνηρή πραγματικότητα που βιώνουμε, μια απλή και μόνο σύγκριση των θεσμών που περιέχονται στο Σύνταγμα της Τρίτης Ελληνικής Δημοκρατίας, με αντίστοιχους άλλων ανεπτυγμένων ευρωπαϊκών κρατών είναι ικανή να εξηγήσει την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε και το πολιτικό αδιέξοδο στο οποίο έχουμε εισέλθει.

Επομένως, αυτό το πολιτικό σύστημα θα αλλάξει ή θα τροποποιηθεί ριζικά, ώστε αφενός να ανατραπεί η παρακμιακή πορεία της χώρας αφετέρου να θωρακιστεί η Ελλάδα και ο ελληνικός λαός από παρόμοιες καταστάσεις στο μέλλον αλλά και από περιπτώσεις εθνικών περιπετειών.

Η «Ελληνική Λύση» λοιπόν προτείνει να πάμε στο μέλλον - στην ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.

Για να γίνει όμως αυτό, για να αλλάξει δηλαδή το πολιτικό σύστημα, είναι απαραίτητο να γίνουν σημαντικές επεμβάσεις στον Καταστατικό Χάρτη της χώρας, ο οποίος ρυθμίζει την οργάνωση και τη λειτουργία του Κράτους, ιδιαίτερα τον τρόπο που λαμβάνονται οι αποφάσεις εκείνες που καθορίζουν την πορεία της Ελλάδας, την ευημερία του Ελληνικού Λαού και την επιβίωση του Ελληνικού Έθνους.

Στη σύγχρονη λοιπόν εποχή, όπου το οικονομικό σύστημα έχει φύγει έξω από τα όρια του εθνικού Κράτους, έχει καταστεί παγκόσμιο και επιτίθεται στο πολιτικό σύστημα, το οποίο είναι αναγκαστικά εγκλωβισμένο εντός των ορίων του εθνικού Κράτους, η τελευταία αναθεώρηση του Συντάγματος το 2019, όχι μόνο δεν ανταποκρίθηκε στις προσδοκίες των πολιτών και στις ανάγκες θωράκισης της χώρας

από τις επιθέσεις της παγκοσμιοποίησης, αλλά, αντίθετα, έκανε το πολιτικό σύστημα ακόμα πιο συγκεντρωτικό - πρωθυπουργοκεντρικό και τη χώρα πιο ευάλωτη στις επιθέσεις της παγκοσμιοποίησης και γενικά των διεθνών συμφερόντων, σπρώχνοντας την ελληνική κοινωνία ακόμα πιο πολύ στο περιθώριο ανυπεράσπιστη, χωρίς να έχει τη δυνατότητα να επεμβαίνει για το μέλλον της, ούτε καν μέσα από την περιορισμένη διαδικασία των εκλογών.

Οι προτεινόμενες εδώ επεμβάσεις λαμβάνουν σοβαρά υπόψη τη σύγχρονη πραγματικότητα, την κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα και ιδίως τις επιθέσεις που δέχεται η Ελλάδα ως Εθνικό Κράτος από τις δυνάμεις της παγκοσμιοποίησης (μέρος και εικόνα της οποίας είναι και η Ευρωζώνη). Λαμβάνουν επίσης σοβαρά υπόψη ότι οι διεθνείς θεσμοί, στις ράγες των οποίων κινείται η παγκοσμιοποίηση, είναι δημιουργήματα των αντιπροσωπευτικών πολιτικών συστημάτων, ερήμην των λαών.

Για τους λόγους αυτούς, η «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ» πιστεύει ότι ο Καταστατικός Χάρτης της χώρας δεν μπορεί να συνεχίσει να είναι αποκλειστική αρμοδιότητα του πολιτικού προσωπικού και προτείνει τη συμμετοχή του Ελληνικού Λαού στη διαμόρφωσή του.

Η παγκοσμιοποίηση, η οποία επί της ουσίας στοχεύει στη διάβρωση και εν τέλει στην κατάργηση κυρίαρχων εθνικών κρατών και στη δημιουργία μιας χωρίς σύνορα ενιαίας παγκόσμιας αγοράς κεφαλαίων, εμπορευμάτων και εργασίας με ελεύθερη μετακίνηση οικονομικών μεταναστών, δημιουργήθηκε και γιγαντώθηκε, βασιζόμενη και στηριζόμενη πάνω στο αντιπροσωπευτικό πολιτικό σύστημα, σε αυτό δηλαδή που λέμε Κοινοβουλευτική Δημοκρατία. Εδώ λοιπόν είναι το κρίσιμο σημείο.

Απλές αλλαγές διαχειριστικού τύπου στο αντιπροσωπευτικό πολίτευμα, όπως αυτές που προτείνουν τα υπόλοιπα κόμματα, οι οποίες δεν αναιρούν το βασικό του μειονέκτημα, δηλαδή του να μπορεί η διεθνής οικονομική εξουσία να ελέγχει τις αντιπροσωπευτικές Κυβερνήσεις και μέσω αυτού του ελέγχου να μένει ο ελληνικός λαός απροστάτευτος και στην ουσία εκτεθειμένος, δεν έχουν νόημα.

Η «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ» προτείνει την εισαγωγή νέων θεσμών οργάνωσης της Πολιτείας, που θα απεξαρτούν την πολιτική εξουσία από τον έλεγχο της οικονομικής εξουσίας, τόσο στο εσωτερικό όσο και διεθνώς και θα την εξαρτούν από τη βούληση των πολιτών.

Η πρόταση αυτή δεν αφορά μόνο τα εσωτερικά μας πράγματα. Στην ουσία ξαναβάζει την Ελλάδα στην πρωτοπορία των παγκόσμιων εξελίξεων και είναι η απάντηση των Ελλήνων στην παγκοσμιοποίηση.

Η «Ελληνική Λύση» προτείνει την εγκαθίδρυση δυναμικής δημοκρατίας έναντι της στατικής που ισχύει σήμερα.

Είναι η δυνατότητα που εξασφαλίζει την πρόοδο απέναντι στη συντήρηση. Είναι ακόμα η δυνατότητα κοινωνικών τμημάτων, να θέτουν, με πρωτοβουλία τους, ανά πάσα στιγμή στη λαϊκή κρίση, θέματα που απασχολούν τμήματα της κοινωνίας και απαιτούν επανεξέταση κάτω από τις νέες κοινωνικές και τεχνολογικές συνθήκες. Είναι εν τέλει η δυνατότητα που εξασφαλίζει την κοινωνική ειρήνη, αφού παρέχονται νόμιμοι διέξοδοι εκδήλωσης της ζώσας λαϊκής βούλησης.

Προτάσεις για το Πολίτευμα

(1) ΜΟΡΦΗ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

α. Το χρεοκοπημένο πρωθυπουργοκεντρικό, υπερσυγκεντρωτικό πολίτευμα που έχουμε τώρα θα αλλάξει και αρμόδιος για να το κάνει αυτό είναι το ανώτατο κυρίαρχο όργανο του Κράτους, δηλαδή ο ίδιος ο λαός.

β. Θα οριστεί ότι οι εξουσίες ασκούνται (και θα ασκούνται) από τον λαό και όχι απλά ότι υπάρχουν υπέρ αυτού, όπως είναι τώρα.

(2) ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΕΛΛΗΝΑ ΠΟΛΙΤΗ

Έλληνες το γένος πολίτες, είναι εκείνοι που και οι δύο γονείς τους είναι Έλληνες πολίτες. Δηλαδή είναι εκείνοι που αποκτούν από την γέννηση τους Ελληνική ιθαγένεια λόγω καταγωγής και γέννησης στη χώρα.

Έλληνες πολίτες θα είναι σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και εκείνοι, που με όρους θα πολιτογραφούνται Έλληνες με διοικητική πράξη και ειδικότερα θα έχουν εισέλθει στην Ελλάδα νόμιμα, κατόπιν αδείας του Κράτους, θα διαμένουν αδιαλείπτως νόμιμα στην Ελλάδα επί δεκαετία, θα επιτυγχάνουν σε εξέταση για την ελληνική γλώσσα, την ελληνική ιστορία και το ελληνικό Σύνταγμα, δε θα έχουν καταδικαστεί για

ορισμένα αδικήματα, θα υποβάλουν σχετική αίτηση και θα ορκίζονται πίστη και αφοσίωση στη νέα τους πατρίδα.
Θα αφαιρείται η ιδιότητα του Έλληνα πολίτη σε περίπτωση που κάποιος απέκτησε εκούσια άλλη ιθαγένεια ή που ανέλαβε σε ξένη χώρα υπηρεσία αντίθετη προς τα εθνικά συμφέροντα.

(3) ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Οι Έλληνες πολίτες θα συνεισφέρουν, χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τα πραγματικά καθαρά τους εισοδήματα, χωρίς τεκμήρια, αφού προηγουμένως αφαιρεθούν τα παντός είδους έξοδα και αυτό είναι το μόνο δίκαιο σύστημα φορολόγησης.

(4) ΠΑΙΔΕΙΑ - ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΑΕΙ

Η ανώτατη εκπαίδευση θα παρέχεται από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση, καθώς όμως και από ιδιωτικά πανεπιστημιακά ή πολυτεχνικά ιδρύματα και ιδρύματα ιδιοκτησίας οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. Τα ιδρύματα αυτά θα τελούν υπό την εποπτεία του Κράτους, αλλά μόνο τα κρατικά ιδρύματα θα έχουν δικαίωμα να ενισχύονται οικονομικά από το Κράτος. Οι κομματικές φοιτητικές παρατάξεις δε θα έχουν καμία θέση στα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας, δημόσια και ιδιωτικά.

Η εμπεριστατωμένη διδαχή της ελληνικής ιστορίας, της ελληνικής γλώσσας και των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων θα είναι υποχρεωτική στην Πρωτοβάθμια και Μέση εκπαίδευση, για την υγιή κοινωνικοποίηση και τη δημιουργία άρτια καταρτισμένων Ελλήνων πολιτών.

(5) ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Το φαινόμενο του κομματικού συνδικαλισμού που πλήττει τα συμφέροντα των εργαζομένων πρέπει να εκλείψει. Προέχει το πραγματικό συμφέρον των εργαζομένων, μέσα από έναν ανεξάρτητο συνδικαλισμό και όχι το κομματικό τους καπέλωμα.

Έτσι, οι εκλεγέντες συνδικαλιστές δε θα μπορούν να είναι ταυτόχρονα στελέχη πολιτικού κόμματος και δε θα μπορούν να καταλάβουν αιρετό ή κατόπιν διορισμού πολιτικό αξίωμα ή πολιτική θέση, πριν παρέλθουν τέσσερα χρόνια από τη λήξη της συνδικαλιστικής θητείας τους. Επίσης, δε θα επιτρέπεται συνδικαλισμός στις Ένοπλες Δυνάμεις, στην

Αστυνομία και τη Δικαιοσύνη.

(6) ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

α. Το Κράτος θα πάψει να είναι δυνάστης της κοινωνίας και μέσο εξυπηρέτησης της κομματικής πελατείας. Θα μετατραπεί σε όργανο στα χέρια της κοινωνίας για την εξυπηρέτηση του κοινωνικού συμφέροντος, δηλαδή θα διασφαλίζει την ελευθερία, την κοινωνική ασφάλεια, την κοινωνική ειρήνη, την οικονομική ανάπτυξη, την κοινωνική δικαιοσύνη, τη δίκαιη κατανομή του εθνικού εισοδήματος, μέσω της δίκαιης φορολογίας και εξασφάλισης της ελεύθερης επιχειρηματικότητας και των ίσων ευκαιριών σε όλους τους τομείς για όλους.

β. Οι μισθοί κάθε είδους αξιωματούχων του Δημοσίου θα είναι συνάρτηση του βασικού μισθού του ιδιωτικού τομέα.

(7) ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

α. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας θα εκλέγεται απευθείας από τον λαό και η διάρκεια της θητείας του θα είναι τετραετής και για δύο μόνο τετραετίες.

β. Υποψήφιος Πρόεδρος θα είναι το πρόσωπο εκείνο που θα προτείνεται από κοινοβουλευτικά κόμματα ή δέκα βουλευτές ή από είκοσι χιλιάδες πολίτες.

γ. Πρόεδρος θα εκλέγεται μόνον γεννημένος Έλληνας πολίτης και θα έχει από πατέρα ή μητέρα ελληνική καταγωγή, θα διαθέτει μόνο ελληνική υπηκοότητα και θα έχει συμπληρώσει το τεσσαρακοστό έτος της ηλικίας του.

δ. Θα επανέλθουν στον εκλεγόμενο από τον λαό Πρόεδρο τουλάχιστον οι αρμοδιότητες που είχε σύμφωνα με το Σύνταγμα του 1975.

(8) ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

Πέραν των άλλων, θα διεξάγονται δεσμευτικά δημοψηφίσματα επί παντός θέματος, όταν το ζητήσουν 100.000 πολίτες.

(9) ΒΟΥΛΗ

α. Ο λαός πρέπει να γνωρίζει πως όσο μικρότερος γίνει ο αριθμός των βουλευτών τόσο πιο εύκολα θα κατανέμονται μεταξύ κάποιων πολιτικών οικογενειών οι βουλευτικές έδρες και τόσο πιο εύκολα θα μπορούν να ελεγχθούν από την οικονομική εξουσία. Σε κάθε περίπτωση η σχετική απόφαση θα ανήκει στον λαό.

β. Πρόβλεψη για τη μη συμμετοχή στις εκλογές ή την αποβολή από τη Βουλή κόμματος που δε θα αποτελείται από Έλληνες πολίτες ή ισχυρίζεται ότι δεν αποτελείται από Έλληνες πολίτες ή θα εκφράζει απόψεις που θίγουν την ιστορία και την εδαφική ακεραιότητα της χώρας ή τάσσεται υπέρ των συμφερόντων ξένου Κράτους ή ανακινεί μειονοτικά ζητήματα.

γ. Μέτρα για μη συμμετοχή στις εκλογές κόμματος που έχει μη εξυπηρετούμενα χρέη προς τις τράπεζες, το δημόσιο, προς εργαζόμενους στο κόμμα, προς ασφαλιστικά ταμεία και προς Οργανισμούς Κοινής Ωφέλειας.

δ. Οι βουλευτές θα έχουν φυσικά το δικαίωμα της ελεύθερης ψήφου κατά συνείδηση. Όμως, επειδή λειτουργούν ως αντιπρόσωποι των πολιτών που τους εξέλεξαν, θα μελετηθεί η δυνατότητα εφαρμογής του θεσμού της ανάκλησης από τους ίδιους πολίτες της εκλογικής περιφέρειας του εκλεγέντος βουλευτή, κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις και με συγκεκριμένη διαδικασία.

ε. Ο βουλευτές θα εκλέγονται το ανώτερο για τρεις τετραετείς θητείες.

στ. Σε κάθε περίπτωση, θα θεσμοθετηθεί σταθερή τετραετία, χωρίς μικροκομματικούς υπολογισμούς και εκλογικούς αιφνιδιασμούς.

ζ. Ο βουλευτής δεν μπορεί να έχει ασυλία για ποινικά αδικήματα σε καμία περίπτωση. Δε θα διώκεται μόνο για ψήφο που έδωσε στη Βουλή, καθώς και για τις αγορεύσεις του εντός της Βουλής, εκτός αν αυτές θίγουν συγκεκριμένα πρόσωπα με συκοφαντική δυσφήμιση.

η. Προτάσεις νόμων θα γίνονται από τους βουλευτές, από την Κυβέρνηση (νομοσχέδια) αλλά και από 30.000 πολίτες. Σε όλες τις περιπτώσεις ο Πρόεδρος της Βουλής θα είναι υποχρεωμένος να φέρει τις προτάσεις νόμων προς επεξεργασία και συζήτηση, όπως ακριβώς γίνεται με τα νομοσχέδια.

θ. Φόρος ή οποιοδήποτε άλλο οικονομικό βάρος δε θα μπορεί να επιβληθεί με νόμο αναδρομικής ισχύος.

(10) ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

α. Κανένας δε θα διορίζεται μέλος της Κυβέρνησης, αν προηγουμένως δεν έχει ασκήσει επάγγελμα στην Ελλάδα, τουλάχιστον για μια πενταετία, και δεν έχει αντίστοιχη επαγγελματική ασφάλιση.

β. Η Κυβέρνηση θα συντάσσει υποχρεωτικά και θα καταθέτει στη Βουλή μαζί με τον προϋπολογισμό και ισολογισμό του Κράτους και θα προβαίνει σε δημόσια λογοδοσία ενώπιον της Βουλής για την πιστή τήρηση του ψηφισθέντος προϋπολογισμού.

(11) ΕΥΘΥΝΗ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

Πλήρη κατάργηση του άρθρου 86 του Συντάγματος. Οι υπουργοί θα έχουν την ίδια ευθύνη και θα αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο, όπως οι απλοί πολίτες. Η αφαίρεση μόνο της μικρής αποσβεστικής προθεσμίας κατά την τελευταία αναθεώρηση του Συντάγματος το 2019 δε λύνει το πρόβλημα, αφού η κυβερνητική πλειοψηφία εξακολουθεί να ασκεί χρέη ανακριτή και εισαγγελέως.

(12) ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

α. Εκλογή από τους αντίστοιχους ψηφοφόρους κάθε νομού, ενός τοπικού πολίτη που ασκεί το νομικό επάγγελμα επί εικοσαετία, ως επικεφαλής της Εισαγγελίας κάθε νομού για μια τετραετία. Οι υπόλοιποι εισαγγελείς θα είναι κανονικά επαγγελματίες δημόσιοι δικαστικοί λειτουργοί, όπως είναι σήμερα.

β. Οι δικαστικοί λειτουργοί (δικαστές και εισαγγελείς) θα προάγονται και θα μετατίθενται με προεδρικό διάταγμα, έπειτα από πρόταση ειδικού προς τούτο συμβουλίου επιλογής, αποτελούμενο από δικαστές και δικηγόρους και όχι της Κυβέρνησης ή της κυβερνητικής πλειοψηφίας της βουλής.

γ. Αγωγές κακοδικίας εναντίον δικαστών θα δικάζονται από ειδικό δικαστήριο που θα συγκροτείται από άλλους νομικούς στο επάγγελμα, εκτός της έδρας που υπηρετεί ο εναγόμενος δικαστής.

δ. Εισαγωγή δικονομικών κανόνων, ώστε η υπόθεση που άγεται ενώπιον των δικαστηρίων, να αποτελεί ενότητα τόσο ως προς το ποινικό όσο και ως προς το αστικό της μέρος, για την έκδοση ενιαίας απόφασης.

ε. Στην πολιτική δικονομία θα υιοθετηθεί διαδικασία προδικασίας με την εμπλοκή και την ευθύνη του δικαστή της υπόθεσης, ο οποίος δικαστής θα καλεί σε ακρόαση τους διαδίκους κατά την προδικασία, στα πλαίσια της διερεύνησης των προθέσεών τους και των νομικών και πραγματικών επιχειρημάτων τους, με διατύπωση προφορικής πιθανολόγησης για την έκβαση της δίκης από την πλευρά του δικαστή, κάτι που θα οδηγεί τις περισσότερες υποθέσεις σε συμβιβασμό, πριν την τελική συζήτηση της υπόθεσης. Ο δικαστής θα έχει την εξουσία και την ευθύνη να ζητά να προσκομισθούν τα κατά τη γνώμη του κρίσιμα αποδεικτικά μέσα και επιπλέον διευκρινήσεις επί αόριστων σημείων, πριν η υπόθεση κριθεί ώριμη για συζήτηση και έκδοση απόφασης. Με τον τρόπο αυτό, αφενός θα συντομευτεί η αστική δίκη με τη συμμετοχή στην προετοιμασία της δίκης και του ίδιου του δικαστηρίου αφετέρου θα εξαλειφθεί οριστικά το φαινόμενο της μακρόχρονης εκκρεμοδικίας, λόγω απόρριψης αγωγών και αιτημάτων ως αόριστων και απαράδεκτων.

στ. Απλοποίηση και κωδικοποίηση της πολύπλοκης νομοθεσίας, την οποία κανείς στην ουσία δε γνωρίζει.

ζ. Θεσμοθέτηση **Συνταγματικού Δικαστηρίου.** Κάθε διάταξη νόμου, που θα κηρύσσεται αντισυνταγματική από το Συνταγματικό Δικαστήριο, θα είναι άκυρη και ανίσχυρη για όλον τον λαό, από τη δημοσίευση της σχετικής απόφασης ή από τον χρόνο που ορίζεται με την απόφαση. Το δικαστήριο αυτό θα συγκροτείται με κλήρωση από πέντε ανώτατους δικαστές, πέντε καθηγητές νομικής και πέντε δικηγόρους στον Άρειο Πάγο με εννεαετή θητεία και με ανανέωση του ενός τρίτου των μελών του ανά τριετία.

(13) ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ

α. Εισαγωγή πραγματικής αποκέντρωση στη άσκηση της εξουσίας και εγκαθίδρυση της Δημοκρατίας του Δήμου και όχι απλά τυπική γραφειοκρατική αποκέντρωση.

β. Θεσμοθέτηση ουσιαστικού τεκμήριου αρμοδιότητας υπέρ της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Συγκεκριμένα, όποια αρμοδιότητα δεν προβλέπεται ρητά ότι ανήκει στην Κεντρική Κυβέρνηση, αυτή εκ του συντάγματος θα ανήκει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

γ. Η συλλογή των φόρων θα ανατεθεί στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και από τα χρήματα που θα συλλέγει θα παρακρατεί το ποσοστό που της αναλογεί βάσει νόμου, το δε υπόλοιπο θα το αποδίδει στην Κεντρική

Κυβέρνηση.

δ. Οι αρχές των οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης θα εκλέγονται με καθολική και μυστική ψηφοφορία, από τους Έλληνες πολίτες, με δύο ξεχωριστά ψηφοδέλτια, ένα για τον Δήμαρχο ή Περιφερειάρχη κατά περίπτωση, οι οποίοι θα εκλέγονται με απόλυτη πλειοψηφία, και ένα για τα αντίστοιχα συμβούλια για τα οποία θα ισχύει η εκλογή τους με το σύστημα της απλής αναλογικής. Σε περίπτωση που υποψήφιος δήμαρχος ή περιφερειάρχης αντίστοιχα δε συγκέντρωσε απόλυτη πλειοψηφία, η εκλογή θα επαναλαμβάνεται την επόμενη Κυριακή μεταξύ των δύο σχετικώς πλειοψηφισάντων. Για να αποφευχθεί το φαινόμενο της ακυβερνησίας στην Τ.Α. ή να καταστεί ο Δήμαρχος ή ο Περιφερειάρχης δέσμιος των δράσεων των αντίστοιχων συμβουλίων, θα έχει το δικαίωμα της αρνησικυρίας, ώστε να εξασφαλίζονται συναινετικές λύσεις.

ε. Με πρόταση πολιτών που εκπροσωπούν το 10% του τοπικού εκλογικού σώματος, θα προκηρύσσεται υποχρεωτικά δεσμευτικό τοπικό δημοψήφισμα για οποιοδήποτε τοπικό θέμα.

στ. Εκλογή ενός τοπικού πολίτη ως επικεφαλής της κρατικής Αστυνομίας κάθε νομού.

ζ. Τα αιρετά όργανα Τοπικής Αυτοδιοίκησης θα λογοδοτούν δημόσια και θα εκπίπτουν αυτοδικαίως του αξιώματός τους, σε περίπτωση ποινικής καταδίκης τους, για τα αδικήματα που θα προβλέπει σχετικός νόμος περί λογοδοσίας.

η. Οποιοδήποτε περιουσιακό αντικείμενο υπάρχει μέσα στην εδαφική επικράτεια ενός ΟΤΑ (κτήρια, δάση, δρόμοι και λοιπά ακίνητα περιουσιακά αντικείμενα, εκτός εκείνων της εθνικής άμυνας, των εθνικών δικτύων ενέργειας, τηλεπικοινωνιών, εθνικών οδών και των σιδηροδρόμων) θα περιέλθει στην κυριότητα και τη διαχείριση του αντίστοιχου ΟΤΑ.

(14) ΑΠΟΔΗΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

1. Το Κράτος θα μεριμνά για τη ζωή του απόδημου ελληνισμού και τη διατήρηση των δεσμών του με τη μητέρα Πατρίδα. Επίσης, θα μεριμνά για την παιδεία και την κοινωνική και επαγγελματική προαγωγή των Ελλήνων που εργάζονται έξω από την Επικράτεια.

2. Θα θεσπιστεί στον εκλογικό νόμο η δυνατότητα να εκλέγονται

εκπρόσωποι του απόδημου ελληνισμού ως βουλευτές στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Θέλουμε να φέρουμε την Ομογένεια στο Κοινοβούλιο και όχι απλά να υφαρπάζεται η ψήφος των αποδήμων για εσωτερικά μικροκομματικά παιχνίδια.

(15) ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

<u>Υιοθετούμε αντί της στατικής, τη δυναμική Δημοκρατία</u>.

α. Δε θα υπάρχει απαγορευτική προθεσμία αναθεώρησης διατάξεων του Συντάγματος, εφόσον αυτές αποδεικνύονται προβληματικές.

β. Όλες οι διατάξεις του Συντάγματος θα υπόκεινται σε αναθεώρηση, με πρόβλεψη ανάλογων πλειοψηφιών σε σχέση με τη σπουδαιότητα των αναθεωρούμενων διατάξεων.

γ. Η διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος θα αρχίζει είτε με απόφαση της Βουλής που λαμβάνεται, ύστερα από πρόταση πενήντα τουλάχιστον βουλευτών και με πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των μελών της είτε όταν το ζητήσουν τουλάχιστον 200.000 πολίτες.

δ. Σε κάθε περίπτωση, οι αναθεωρούμενες διατάξεις θα τίθενται υποχρεωτικά σε δημοψήφισμα, για επικύρωση ή απόρριψη από τον λαό.

(16). ΧΡΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Η σύγχρονη τεχνολογία θα χρησιμοποιηθεί για την ενίσχυση της Δημοκρατίας, με την άμεση συμμετοχή των πολιτών στην εκλογική διαδικασία και στη λήψη αποφάσεων.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ πιστεύει πως οι Βουλευτές έχουν ύψιστη ευθύνη απέναντι στην πατρίδα και τους Πολίτες!
Ο κάθε βουλευτής ασκεί λειτούργημα και όχι επάγγελμα!

Η Ελλάδα δεν έχει ανάγκη από

επαγγελματίες βουλευτές αλλά από πατριώτες, που θα βάζουν το εθνικό συμφέρον πάνω από το ατομικό!

Προασπίζουμε Κράτος Έθνος και τον Κοινοβουλευτισμό από τη μικροπολιτική της χρεοκοπημένης μεταπολίτευσης και την παγκοσμιοποίηση.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ
έχει ήδη δώσει «δείγματα γραφής», εργάζεται νυχθημερόν μέσα στη Βουλή και παράγει έργο πολλαπλάσιο της κοινοβουλευτικής παρουσίας, όταν τα υπόλοιπα κόμματα αδιαφορούν.